

A Fővárosi Ítéltábla a felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Szabados Gergő ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2019. február 13. napján kelt 122.P.20.009/2019/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt és az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül a ... weboldalon a ... linken, a cím alatt, a bevezető felett, közvetlenül, további kattintás nélkül elérhető módon 30 napig, de legalább addig, amíg a linken található műsorszám hozzáférhető, továbbá a ... címlapján a legközelebbi ... napon 18-19 óra között jelentesse meg az alábbi közleményt.

„Helyreigazítás:

... napján a ... televíziós csatorna ... című hírműsorszámában valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve ... bizonyos ügyekben"

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 75.000 (hetvenötezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Mellőzi a felperesnek az eljárási illeték megfizetésére kötelezését.

A II. rendű alperes által megfizetendő eljárási illeték összegét 72.000 (Hetvenkettőezer) forintra felemeli.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 96.000 (Kilencvenhatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte a II. rendű alperest, hogy 8 napon belül a ... televíziós csatornán a sérelmezett közléseket tartalmazó közlemény megjelenésével megegyező napon és időpontban, azaz ... napon a 18 órakor kezdődő ... című műsorban tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„... napján a ... televíziós csatorna ... című hírműsorszámunkban valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve ... bizonyos ügyekben”

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, valamint a II. rendű alperest, hogy személyenként fizessenek meg az államnak - az állami adó- és vámhatóság külön felhívására, a felhívásban közölt időben és módon - 18.000 forint elsőfokú eljárási illetéket.

Határozatában hivatkozott az Smtv. 12. és 13. §-ára, a Kúria PK. 12., 14. és 15. számú állásfoglalásaira, valamint az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB és 34/2017. (XII. 11.) AB határozataira.

A sérelmezett közlés vonatkozásában megállapította, hogy a tettestárs közlés tényállításnak minősül, az az átlagolvasó számára ténylegesen azt fejezi ki, hogy a felperes bűncselekmények elkövetésének a részese. A közlés jogi megítélésén nem változtat az, hogy a riportban „az én megítélésem szerint”, és „lehet” kifejezések kerülnek használatra, azok a közlések súlyát egyáltalán nem tompítják. A 34/2017. (XII. 11.) AB határozatra hivatkozással rögzítette, hogy az alperesek a felperest nem keresték meg, nem kérdezték meg a közlés vonatkozásában, így az Alkotmánybíróság által meghatározott szempontoknak a sérelmezett riport nem felelt meg, ezért a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióinak alkalmazása iránti felperesi igény a II. rendű alperessel szemben megalapozott volt.

Az I. rendű alperes vonatkozásában a keresetét elutasította, mivel a felperes maga sem állította, hogy a sérelmezett közlés az I. rendű alperes által szerkesztett honlapon megjelent volna.

A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélettel szemben a felperes, valamint a II. rendű alperes terjesztettek elő fellebbezést.

A felperes a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján kérte annak megváltoztatását és az I. rendű alperes helyreigazítás közzétételére kötelezését. Előadta, hogy téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint nem állította, hogy a sérelmezett közlés az I. rendű alperes által szerkesztett honlapon is megjelent. E körben hivatkozott az előzetes eljárásban előterjesztett kérelmében, valamint a keresetlevélben előadottakra. Álláspontja szerint egyértelműen nyilatkozott arról ezen iratokban, hogy az I. rendű alperesi internetes felületen is közzétételre került a sérelmezett közlést tartalmazó riport. Kérte továbbá az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásának kijavítását, ugyanis annak 7. oldala negyedik bekezdésében elírás található.

A II. rendű alperes a Pp. 383. § (3) bekezdésére hivatkozással az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt műsorszámban ... véleményéről, illetve feltételezéséről nyújtott tájékoztatást, ezért sajtó-helyreigazításnak nincs helye. A vélemény jelleget támasztják alá „az én megítélésem szerint” és a „lehet” kifejezések használata. A sérelmezett közlések egy közszereplő által tartott

sajtótájékoztatón, egy közéleti vitával kapcsolatosan hangzottak el, amely kijelentéseket szó szerint idézett, ezért a felperes keresete nem megalapozott.

A felperes fellebbezése megalapozott, a II. rendű alperes fellebbezése nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperesek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint részben megváltoztatta. Felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Helytálló a felperes azon fellebbezési érvelése, hogy a keresetlevélben nemcsak a II. rendű, hanem az I. rendű alperes kötelezését is kérte a helyreigazító közlemény közzétételére és annak előzmények részében egyértelműen megjelölte, hogy az I. rendű alperes szerkesztésében működő honlapon is megjelent az általa sérelmezett közlést tartalmazó műsorszám. Összességében a keresetlevél alapján megállapítható volt, hogy a felperes mindkét alperes vonatkozásában megjelölte a jogsértőnek állított magatartást, ezért az I. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset is érdemben volt elbírálandó.

A másodfokú bíróság a sérelmezett közlés vonatkozásában teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával, miszerint az tényállításnak minősül. Az alperesek által továbbított kifejezés jogi megítélésén nem változtat az, hogy az előtt elhangzottak „az én megítélésem szerint” és a „lehet” szófordulatok is. A PK. 12. számú állásfoglalásra is figyelemmel ténylegesen a közlemény valóságos tartalma az, hogy a felperes bizonyos bűncselekmények elkövetésében együttműködött egy büntetőeljárás hatálya alatt álló személlyel.

A perbeli esetben nem teljesülnek a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban meghatározott követelmények, mivel az alperesek nem biztosítottak lehetőséget a felperesnek arra, hogy az őt érintő kijelentésre reflektáljon, ezért az alperesek nem mentesülhetnek a sajtó-helyreigazítási kötelezettség alól.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperest is kötelezte helyreigazító közlemény közzétételére, amelynek megjelenítési módját a felperesi keresettel egyezően határozta meg. Internetes oldalakon megvalósuló jogsértés esetén indokolt a főoldalon, arányos ideig a helyreigazítás tényének megjelenítése is, ugyanis ténylegesen ilyen módon értesülhet a nyilvánosság a helyreigazításról. Az ilyen jellegű közzétételi mód biztosítja annak követelményét, hogy a helyreigazítás elérje a jogszabályi célját.

Az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldala 4. bekezdésének utolsó fordulatában valóban elírás található, az helyesen "a felperes keresetének helyt adott". Ezen elírásra vonatkozó tény a másodfokú bíróság jelen határozatában rögzíti, azonban ezen szótévesztés orvoslása nem tette szükségessé a Pp. 353. § szerinti, határozati formában megjelenő kijavítást.

A másodfokú határozat folytán teljes mértékben pervesztesek lettek az alperesek, így a felperes perköltségét a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Pp. 499. § (1) bekezdésére is - a II.

rendű alperes téríti meg.

A másodfokú bíróság a saját ügyében eljáró ügyvéd felperes részére a PK. 152. számú állásfoglalásra tekintettel 75.000 forint együttes első- és másodfokú perköltséget állapított meg. A perköltség összegének meghatározása körében a Fővárosi Ítéltábla számításba vette, hogy hasonló tárgyú perekben milyen összegű ügyvédi munkadíjat minősít arányosnak a kifejtett tevékenységhez képest és azt is, hogy a jelen eljárásban a felperes kettő sajtótermékkel szemben terjesztette elő a keresetét.

A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az illetékfizetési kötelezettségnél számításba veendő illetékalap megállapításánál sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a felperes két sajtótermék vonatkozásában terjesztette elő igényét. A II. rendű alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés b) és c) pontja, valamint a 42. § (1) bekezdés a) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján számított összesen 168.000 forint összegű eljárási és fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2019. május 14.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő